

www.e-rara.ch

**Euphēmiai ad ornatissimum doctrina, virtute & fide virum, d.
Reimarum Seltrechtum, philosophiae magistrum, iuris candidatum,
Altorphio ex academia Norimbergensi Basileam proficiscentem,
petendae ...**

Rittershausen, Konrad

Basileae, 1596

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-7784>

---

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

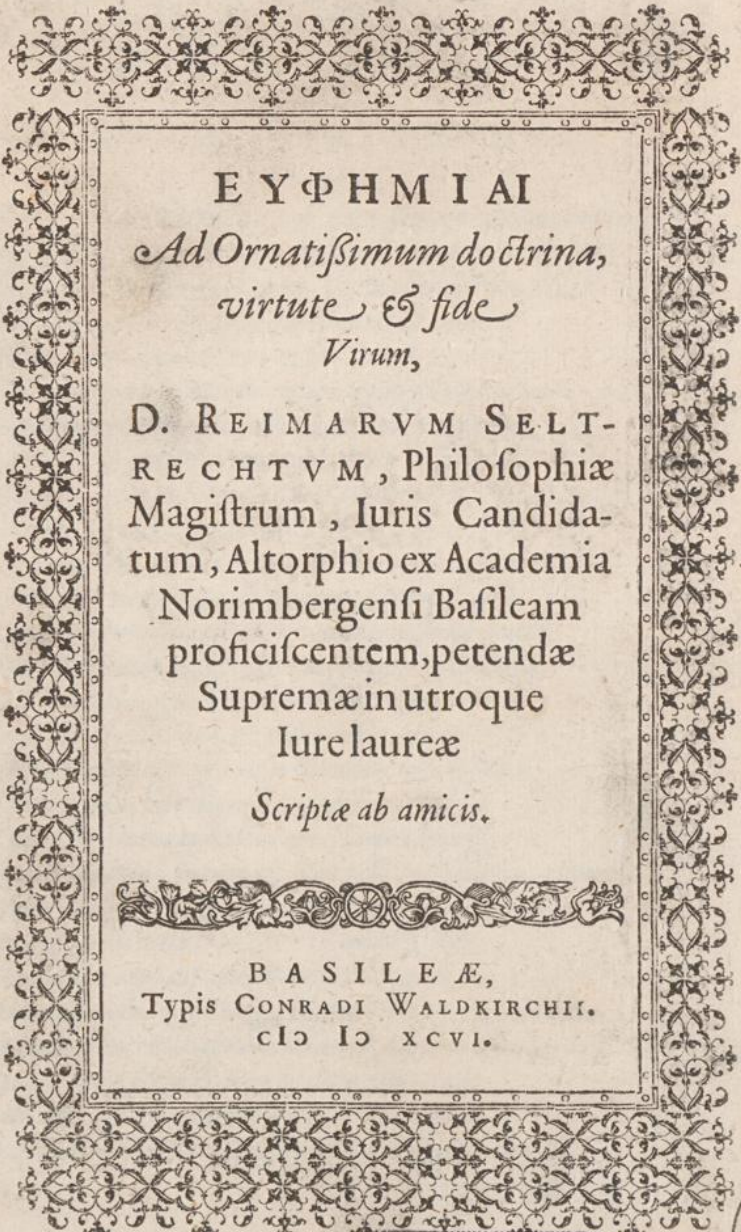
Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelnformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Catalog

E Y Φ Η Μ Ι Α Ι

*Ad Ornatissimum doctrina,
virtute & fide
Virum,*

D. REIMARVM SELT-
RECHTVM, Philosophiæ
Magistrum, Iuris Candida-
tum, Altorphio ex Academia
Norimbergensi Basileam
proficiscentem, petendæ
Supremæ in utroque
Iure laureæ

Scriptæ ab amicis.

B A S I L E Æ,
Typis CONRADI WALDKIRCHII.
C I O I O X C V I.

Kirchenbibliothek
Basel.

CYNRADI RITTERSHVSI IC.

EPOS.

T Vne etiam, REIMARE, sequens exempla priorum,
Qualia Lucinus dedit, ac dilectus Adolphus,
Mulloruscé meus, vel Seckendorffius, ille
Nobilium decus & probitatis amabile lumen,
Tunc etiam à nobis subitò, REIMARE, recedis,
Communem viduans mensam, quæ glutine firmo
Conjungens animos eterno adstrinxit amore
Me tibi, teq; mihi, sermonum conscia sepè,
Qui nec doctrina, qui nec pietate remoti,
Non etiam nullo tincti sale sive lepore,
Alterum in alterius cordis penetrare latebras
Arcanas dederunt, & mutua cernere sensa?
Multa equidem ipse in te vidi dignissima amari,
Nec nihil in me tu, licet hoc modicum exiguumq;
Sed tuus id magnum, velut assolet, esse videri
Fecit amor, candorq; & nullo sublitâ fuco
Mens animi, & gravitas blandiri nescia falsò.
Testes laudo, fide dignissima pectora, magno
Cum Wesembecio, Volcartum, Scipiademq;
Quecchiademq; meum, & Taurelli ac Scherby acumen,
Debitumq; tuum, qui jam & meus incipit esse.
Omnibus his veluti presens in amore, fuisti,
Si c desiderium discedens triste relinquis.
Parva loquor. Quocunq; pedem, REIMARE, tulisti,
Omnibus acceptus commendatusq; fuisti.
De me quid dicam? Non sic divulsus Oreste
Indoluit Pylades, non sic Davide diremptus
Ingemuit Ionathas, qualem gemitumq; doloremq;

Adfert ista mihi discessio. Si mihi vitam
Degere fata mei ingenij pro lege dedissent,
Nexibus & nisi me invicto ex adamante ligassent,
Ah quam dulce foret, commune iter istud habere
Tecum, & sermonum grata vice fallere longa
Tedia amara via, ac communem aliquando per umbram
Aut dulcis Bacchi aut Pomone carpere dona,
Longos per tractus, multaq; ambage viarum
Dum petitur Basilea tibi: quando antè videbis
Clarum Ingolstadtum, Neoburgensisq; Palat
Splendorem, Augusteq; industria mœnia celsæ,
Teutonico Venetos spectandos qua dat in orbe:
Vlmamq; & veteris præclara Lycea Tubingæ,
Quaq; aulam Stugardiacam mons plurimus ambit,
Pampineo latè circum vestitus amictu,
Tectaq; Friburgi Themidi Musisq; dicata:
Visa etiam nobis loca quondam, utrumq; videri
Digna, modò votis bona scæva etiam annuat istis.
Hæc obiter, velut in transcurso, nam Basilea
Mita tuo fixa est animo, hic tibi portus honorum,
E vasto turis pelago, hinc te præmia tandem
Digna manent studij, indefessorumq; laborum,
Quos Sophiæq; fuit Themidiq; impendere longè
Dulce tibi, Haud aliter juvenis, cui sponsa virago
Aut pacta aut sperata aliqua est, hanc servat ubiq;
Clausam animo: hanc oculis circumfert, totus in illa:
Seu vigilet, seu somnus eum circumtegat alis,
Illius oris honos virtusq; subinde recur sat,
Optato quoad in thalamo connubia firmet.

Et certè, REIMARE tibi, si vera fatendum,
Debita jam satis est hæc laurea tempore longo,
Dignus & hac sponsa jam pridem, sponse, fuisti.
Gloriaq; tanto tua jam cumulatior exstat,
Quanto dilata est magis, hinc & postuma vivet.

At properatus honos, velut herbula solstitialis,
Nascitur, ut pereat, finisq; in origine prima est
Dicite cultoris laudes, age, dicite Musæ,
Atq; aliquod nobis dignum ipso fundite carmen.
Vos ipsi primo blandum arrisistis in ortu,
Et vestri dulcem puero afflavistis amorem.
Hinc adeò teneris vos est complexus ab annis,
Doctum Heliconæ colens, vestris gaudensq; choreis:
Maturè specimen, qualis quandoq; futurus,
Præclarum de se præbens. Te appello, Stetinum,
Et te, VVolgastum, Pomeranarum urbium ocelli,
Dicere, vos testes, me consentanea vero.
Vos puerum hunc gremio, hunc juvenem fovistis ami-
Osq; hominis tenerum lingua formastis utraq;
Et Graia & Latia; imò etiam erudistis Hebræa,
Artibus inq; bonis fundamina iusta locastis.
Bergius ô quoties, quoties Puteanus, & ille
Machtius, eximium Pomeranis lumen in oris
Qui fuit, & nostro huic materno sanguine junctus,
O quoties alij, emergens quibus obvia virtus
Lumina præstrinxit, præsagis vocibus usi:
Quicquid erit puer hic, certè haud è plebe futurus
Doctorum est: tanta micat indolis instar in ipso
Iam nunc, ceu fructum per flores indicat arbor.
Sic illi: Quorum haud præsagia vana fuèrunt.
Doctrinâ namq; & superans virtutibus annos,
Aequalesq; suos longè post terga relinquens,
Cæpit, qua discunt pleriq; etate, docere,
Inq; alios, quæ condiderat, transfundere, mente:
Qualis ager pingues per sulcos sparsa refundit
Gratus, & in largas diducit semina messes.
Talis & hic, mores puerorum atq; ora figurans,
Reddidit acceptas patriæ cum fenore dotes.
Pòst, ferulus longè à se spernens Orbiliorum,

Vnica quorum ars est, pueros terrere tuendo
Toruūm, tum passim sine more ac lege ferire,
(O servile genus nimis, adq̄, ergastula natum!)
Ingenuisq̄, animis virtutum extinguere sensum
Igniculos, prius ut puer artes oderit omnes,
Literulas tali in ludo quā̄m discat amare:
Illorum pertasus, & ad majora vocatus
Applicuit studijs animum civilibus, ac se
Impendit patria: in qua munere functus honesto,
Civibus impigrum se prestavit & peregrinis
Omnibus: ut nemo hunc nosset, qui non & amaret,
Et sibi perpetuūm presta hunc optaret habere.
Talibus & gradibus conscendit Zasius olim
Ad tantum, quantum patet orbi, culmen honorum,
Omnibus acceptus, venerabilis omnibus equè.

Major honos alibi sed nostrum quando manebat,
Ex patria solvens & munia ritè refutans,
Se tulit huc, clarā quā̄ lambit Leucorin Albis:
Ut tibi pressa olim vestigia, die Luthere &
Die Philippe tibi legeret gratissimus hospes,
Doctior utq̄, pios cineres veneratus abiret.

Hic ego quid memorem, quā̄ sedulitate fideq̄
Incubuit luriq̄, simul diēq̄, Mathesi?
Scilicet excessā scandens super athera mente,
Humanis pariter studijs cœlestia junxit,
Atque boni fontem & veri penetravit ad ipsum,
Naturæ rimatus iter: quā̄ temperet omnem
Hanc mundi Deus arte domum: Cur menstrua Phœbe
Cornibus in plenum consueta redire coactis:
Deliquium unde sui patiatur luminis ipsa
Et frater: terra cieat quā̄ causa tremorem,
Crinitiq̄, facem generet quā̄ causa comete:
Quā̄ nubes, & quā̄ nebulas, imbresq̄, nivesq̄,
Et ventos: quā̄ arcum cœlestem causa coloret:

Partibus

Partibus & quare decurrat quatuor annus:
Cur diversa adeò sint anni tempora & hora:
Cur, licet innumeros fluxuos mare ventre receiptet,
Non tamen exundet, nec fines transeat unquam
Præscriptos sibi, nec valeat vi omni superare
Litus arenosum, proprio ac se comprimat alveo.
Et que alia obscuris abdit Natura latebris.
Hinc didicit parvi mortalia pendere rerum,
Solâq; mirari & cœlestia suspirare.

Addidit & mores hominum que informat & urbes,
Doctrinam, & Iuri nostro incunabula præbet:
Quò legum fontes scrutari rectius ipsos
Posset, & inventis studium dulcesceret omne
Principijs primis, unde omnia cetera pendent.

Quin etiam humana que agnata est Musica menti,
Laudatrixq; Dei atq; Heroum dia Poësis
Ipsi exculta fuit, prompto, seu posceret usus
Vocem, sive manus, animos mulcere canendo.
Omnia sed præ illa, que cœlitus edita venit,
Pro nihilo duxit doctrinâ: Huic omnia cedant,
Hanc quasiraginam famulanti vertice adorent
Omnia, discendo que mens humana per agrat.

Hasq; aliasq; viri dotes cum cerneret alma
Leucoris, huic iusta persolvens præmia lance
Imposuit laurum capiti, ac dedit esse magistrum.

Non stetit hac fini SELTRECHTI industria, sicut
Multis hunc titulum, hoc nomen, satis esse videmus,
Quos sua perpetuis tenebris ignavia damnat.
Ille ultra tendens, nil quicquam credidit actum,
Dum superesse aliquid mens ardua vidit agendum.

Ergo Palatinam Saxosus quâ Nicæ urbem
Alluit atq; arcem, antiquum spectatq; Lyceum.
Huc migrans, Themidos sacris jam totus inheret,
Vt qui jam propius metam spectaret amatam.

iamq; adeò recto docta in cathedra pede fixo,
 Obscuros potuit Legum depromere sensus,
 Et clarare alijs multum sermone disertio,
 Atq; aduersa virum dextrè defendere tela.
 Sed cum manca sit ars, cui non coniungitur usus,
 Adq; forum in primis Prudentia nostra refertur,
 Vicinum crebrò lustrans Spirense tribunal,
 Teutonici vinculum Imperij, & Iuris asyllum,
 Causarum hinc specimen sumpsit, quoq; ordine agenda
 Sint lites, animo multum vigilante notavit.
 Multis ille quidem gratus carusq; ; sed uni
 Ante omnes Adriane tibi, quo Borckia sese
 Gens effert, longeq; alias supereminet omnes,
 Quas habet in sese tellus Pomeranica gentes.
 Tandem etiam huc, ubi se Musis gratissima tempe
 Expandunt, ubi magnifico tecta ardua cultu
 Extruxere Patres, quis Norimberga superbit,
 Consilijq; alias florens ante eminent urbes:
 Huc etiam venit gratissimus omnibus hospes,
 Atq; virum talem nobis se praeiuit usque,
 A quo alij peterent vivendi exempla probata.
 Pluribus haud opus est, Musæ: nisi ut omne iter ipsi
 Prestetis placidum, conservetisq; clientem
 Quò quò perveniet, tuta & statione locetis.
 Tuq; adeò, Basilea, virum cum venerit hospes
 More tuo facile excipies, votiq; potitum
 Dimittes blandè, quo fata Deusq; vocabunt.

Cunradus Rittershusius IC.

facieb. L. M. Q. Altorphij

a. d. IIX. Septembr.

M. D. XCVI.

Ad

Ad eundem
GASPERIS SCHOPPI FRANCI
Philologi & Poëtæ Nobilis
M E L O S.

A T ipse nulla sim meritò reï
Nugasq; valde, iudicium mei
Rittershusi si non probare
Teq; meis viduum Camenis
Amittere à me sustineam, integris
SEL TRECHTE pollens moribus. & fidet.
Satis probatus, jure nobis
Cujus amicitia invideri
Potestur: hercle nos juvenes nimis
Periculosam ludimus aleam, à
Doctis seorsum sentientes
Quaq; viris, juvenilitatis
Ardore nostra. Te tamen optimâ
Cum pace, queis te condecoram modis,
Honoribusve accedat à me
Pars quotacumq; tuis, rogatum
Velim ipse: cum te miscuerit viris
Iam Phœbus olim Mercurialibus,
Quorumq; nomen passa non est
F A M A locis habitare solis;
Et Diva legum vera docentium
Astræa præses, cui bone sedulus
Secesseras, tua ecce russo
Tempora condecorat galero,

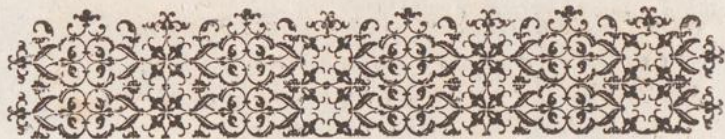
Sibiq; puris te manibus cupit,
Secusq; multò nunc operarier,
    Crumenimulgarum atq; sueta est,
    Pragmaticos mihi se inferentùm,
Invisa docto natio judici,
Quæ fas & albis Jus mala dentibus
    Ridet solens, nullaq; si sint
    Liticula serit usque lites.
Temente mi ergo ignoscere candida
REIMARE fas est, si huicce superfluo
    In laudibus tuis canendis
    Ipse super sedeam labori.
Nam ut numquam adaquè mi videar bene
Potesse laudes (quas quoq; talibus,
    Qui te priorem profitentur,
    Iure bono, soleo erogare)
Atq; heic, meas largirier: attamen
Negorij rem nullius esse eam
    Cuncti putant, unum quod omnes
    Ante canunt memorare velle.

Faciebam Ingelstadij benivolentiæ
testandæ XXVI. Septemb.
Anno IVC.

Aliud.

Aliud.

M. CUNRADI ASLACHI
Bergensis.

Vidi ego certantes inter sese ordine Divas;
Reimari cūinam cederet ingenium.
Has inter LOGICE Mentem qua fingit & Ora,
Cedite, ait, procul hinc Reimarus hic meus est.
Debetur nobis: nobisq; juvantibus apto
Quòd sermone valet, quòd ratione viget.
Surgit ARITHMETICE multùm indignata, sorores;
Reimarus totus, cedite ait, meus est.
METRICA sed soror huic castans, germana quid inquis
Nostin' à teneris quòd fuit ille meus?
MUSICA, que grata recreat dulcedine mentem
Melli suo exhibens anxia corda sono;
Seu placet arguto modulari gutture carmen,
Seu pulsare chelyn, cedite, ait, meus est.
Ast DEASACRA caput niveo decorata pudore:
Reimarus vera est Relligione meus.
Iusticie rectrix THEMIS hinc sic ora resolvit
Reimari primas vindico jure meas.
Clio, Thalia, Polymnia, Melpomeneq;
Calliope, Euterpe, Terpsichore, Urania:
Iuno, Diana, Ceres; Charites, Venus alma, Camæna:
Reimarum quavis jactitat esse suum.
Iupiter ex alto, qui prospicit omnia Olympo,
Iudicium hoc inter protulit, ecce, deas:
Reimarus Musis debetur is omnibus aequè,
Ille colens omnes unus amore pari.

*Omnibus unus erit decus ac opobalsama Nymphis
Cui fuit erga omnes comes amicitia.
Sed Themis alta virum laURO decorabis & AVRO:
Tu Doctōrali tempora fasce premes.
Vos reliquæ huic tanto mecum gratamini honori,
Huncq; alacres festum concelebrate diem.
Reimari id siquidem meruit doctrina, fidesq;
Certatim hunc omnes dij; deaq; colant.*

Faciebam Basileæ veteris
amoris & benevolentia
ergo.

F I N I S.

